

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2844/2017
07.12.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић-Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници из породичних односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Вукица Мидоровић, адвокат из ..., против тужене мал. ББ из ..., чији је заступник мајка ВВ из ..., чији је пуномоћник Младен Иветић, адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању детета, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 462/17 од 14.09.2017. године, на седници одржаној 07.12.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 462/17 од 14.09.2017. године.

Образложење

Основни суд у Кикинди, пресудом П2 566/16 од 07.07.2017. године, одбио је тужбени захтев тужиоца, којим је тражио укидање обавезе плаћања законског издржавања установљене пресудом Основног суда у Кикинди П2 324/14 од 10.03.2015. године, којом је тужилац обавезан да туженој плаћа законско издржавање у износу од 10.000,00 динара, месечно, почев од 01.08.2014. године па убудуће, за период од 12.10.2016. године до 12.10.2019. године, док се тужилац налази на издржавању казне затвора (став први изреке). Обавезао је тужиоца да накнади туженој трошкове поступка у износу од 43.500,00 динара (став други изреке).

Апелациони суд у Новом Саду, пресудом Гж2 462/17 од 14.09.2017. године, делимично је усвојио жалбу тужиоца и преиначио пресуду Основног суда у Кикинди П2 566/16 од 07.07.2017. године, тако што је за период од 08.12.2016. године до 12.10.2019. године, док тужилац борави у затвору, изменио обавезу тужиоца да доприноси издржавању тужене одређене пресудом Основног суда у Кикинди П2 324/14 од 10.03.2015. године и обавезао тужиоца да у том периоду доприноси издржавању тужене, са износом од 8.000,00 динара, месечно, уместо са износом од 10.000,00 динара, месечно, а у преосталом одбијајућем делу и у делу којим је одлучено о накнади трошкова поступка, одбио жалбу тужиоца и потврдио наведену пресуду (став први изреке). Одбио је захтеве странака за накнаду трошкова поступка по жалби (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу којим је одбијена жалба тужиоца, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужена је благовремено поднела одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у побијаном делу на основу члана 408. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14), па је утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку пред нижестепеним судовима није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности, на основу члана 408. ЗПП.

У ревизији се указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП. Међутим, због наведене битне повреде одредаба парничног поступка, ревизија се не може изјавити, с обзиром на то да иста није прописана као разлог за изјављивање ревизије, одредбама члана 407. став 1. тачка 1-3 ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је пресудом Основног суда у Кикинди П2 324/14, правноснажном 10.06.2015. године, обавезан да на име доприноса за издржавање ванбрачне ћерке, мал. ББ, плаћа месечно по 10.000,00 динара, почев од 01.08.2014. године, на начин одређен том пресудом. Тужилац је правноснажно осуђен због кривичног дела неплаћања дечјег издржавања и издржава казну затвора у трајању од три и по године, почев од октобра 2016. године. Истек казне је предвиђен за 12.10.2019. године. Тужилац добија накнаду за рад на ангажовању у затвору у износу од око 4.200,00 динара, месечно. Тужилац живи у ванбрачној заједници и има ... у ... коју води његова ванбрачна супруга. ... простор је у сувласништву тужиоца и његовог стрица, са уделима од по ½ дела. Тужилац не плаћа закупнину за простор који користи. Мал. ББ је рођена ... године и похађа ... разред средње ... школе у За трошкове становања у ... потребно је око 100 евра, месечно. За подмирење њених личних потреба месечно је потребно око 12.000,00 динара за исхрану, до 4.000,00 динара за гардеробу, око 1.000,00 динара за средства за хигијену, око 500,00 динара за школски прибор, све на месечном нивоу. Уписнина у средњу школу износи 2.000,00 динара, а учбеници око 15.000,00 динара по години. Тужена тренира атлетику уз накнаду од 3.000,00 динара, месечно, и четири пута годишње купује обућу по цени од 5.000,00 динара за пар патика. Мајка тужене је запослена и остварује зараду од око 24.000,00 динара, месечно. Додатно ради по кућама уз накнаду од 150,00 динара по сату и повремено обавља сезонске послове, када заради дневницу од 1.400,00 динара. Са мал. ББ и млађим ванбрачним дететом узраста четири године живи у свом стану у Режијски трошкови износе 12.000,00 динара. Материјално јој помаже њена мајка. Млађе дете има проблема са дисањем, због чега користи средство за инхалацију у вредности од 2.000,00 динара, месечно.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, другостепени суд је закључио да, обавеза се не може задржати на актуелној висини, с обзиром на то да тужилац издржава казну затвора и да у таквим ванредним приликама он је објективно спречен да остварује зараду већу од накнаде за рад, да накнада за рад је у сваком

случају мања од просечног прихода који се може остварити у редовним условима, па да његов одлазак у затвор представља промењену околност у смислу члана 164. Породичног закона. Поред тога, како су друге материјалне и породичне прилике тужиоца утврђене у довољној мери за закључак о томе да је у стању да обезбеди месечни износ од 8.000,00 динара на име издржавања мал. ћерке, преиначена је делимично првостепена пресуда и смањена обавеза тужиоца да плаћа издржавање кћерки у периоду од подношења тужбе 08.12.2006. године за време док борави у затвору.

Одредбом члана 160. став 1. Породичног закона („Сл. гласник РС“, број 18/05, 72/11 и 6/15), је прописано, да, издржавање се одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. Одредбом става 2. овог члана, да, потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања. Одредбом става 3. овог члана, да, могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавеза да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања.

Одредбом члана 164. Породичног закона, је прописано, да, висина издржавања може се смањити или повећати, ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

Према томе, имајући у виду промењене околности на страни тужиоца и његове могућности као дужника издржавања, као и околности на страни тужене као повериоца издржавања, то је по оцени овога суда правилна одлука другостепеног суда о висини издржавања за време боравка тужиоца у затвору, донета у смислу цитираних одредби члана 160. и 164. Породичног закона, због чега нису од утицаја на другачију одлуку овога суда наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Нису од утицаја на другачију одлуку овога суда ни наводи ревизије којима се указује да, једина имовина коју тужилац поседује је $\frac{1}{2}$ дела породичне стамбене зграде, која се налази на судској јавној продаји ради намирења заосталих обавеза законског издржавања, с обзиром на то да је дужност родитеља да издржава дете и да је одређени износ у складу са критеријумима прописаним чланом 160. Породичног закона и у интересу детета, имајући у виду да је утврђено да је тужилац власник половине куће у којој је организована угоститељска делатност, ..., коју води његова ванбрачна супруга.

При томе, како се одбија као неоснована ревизија тужиоца, то није неопходно даље детаљно образлагати ову пресуду, већ се тужилац као ревидент упућује на образложење побијане пресуде, да се непотребно не би понављало, у смислу одредбе члана 414. став 2. ЗПП.

Неосновани су наводи ревизије којима указује и да је неправична и супротна закону одлука којом је тужилац обавезан да накнади туженој трошкове судског поступка у износу од 43.500,00 динара, с обзиром на успех странака у овој парници из породичних односа у смислу одредбе члана 153. ЗПП и на то да о накнади трошкова поступка у вези са породичним односима, суд одлучује по

слободној оцени, водећи рачуна о разлозима правичности у смислу одредбе члана 207. Породичног закона.

Како је одбијена ревизија тужиоца, односно имајући у виду успех тужиоца у поступку по ревизији, то је без значаја истакнути трошковник у ревизији на име састава ревизије у износу од 12.000,00 динара.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 414. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Миломир Николић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић